असंयत्तानपिदृष्ट्वा श्लोक्यःकीर्त्यर्हः ॥ २८ ॥ वैरोचनिंबलिम् जितमशेषंत्रैलोक्यंयेनतम् ॥ २९ ॥ तत्सर्वममृतोन्मथनादि ॥ ३० ॥ तत्रये अन्येचासुराधिपाःपौलोमकालेयादयःशंबरादयश्चतेभ्यश्चारोचत ॥ ३१ ॥ संविदम् समयम् ॥ ३२ ॥ परिघाइवबाहवोयेषाम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५॥ ३६ ॥ ३७॥ ३८ ॥ विसर्जितःप्रस्थापितः सुपर्णेतत्रस्थितेवासुकेरागमनायोगादितिभावः ॥ ३९ ॥ इतिअष्टमस्कंधेटीकायांषष्ठोऽध्या

दृष्ट्वाऽसीनप्यसंयत्तान्जातक्षोभान्स्वनायकान्॥ न्यषेधद्दैत्यराट्श्लोक्यःसंधिविग्रहकालवित् ॥ २८ ॥ तेवैरोचनिमासीनंगुप्तंचासुरयूथपैः॥ श्रियापरमयाजुष्टंजिताशेषमुपागमन् ॥ २९ ॥ महेंद्रःश्लक्ष्णयावाचासांत्वयित्वामहामतिः॥ अभ्यभाषततत्सर्वंशिक्षितंपुरुषोत्तमात्॥ ३० ॥ तदरोचतदैत्यस्यतत्रान्येयेऽसुराधिपाः॥ शंबरोऽरिष्टनेमिश्चयेचत्रिपुरवासिनः॥ ३१ ॥ ततोदेवासुराःकृत्वासंविदंकृतसौहृदाः॥ उद्यमंपरमंचक्रुरमृतार्थेपरंतप॥ ३२ ॥ ततस्तेमंदरगिरिमोजसोत्पाट्यदुर्मदाः ॥ नदंतउदधिंनिन्युःशक्ताःपरिघबाहवः ॥३३॥ दूरभारोद्वहश्रांताःशक्रवैरोचनादयः ॥ अपारयंतस्तंवोढुंविवशाविजहुःपथि॥ ३४॥ निपतन्सगिरिस्तत्रबहूनमरदानवान्॥ चूर्णयामासमहताभारेणकनकाचलः॥ ३५॥ तांस्तथाभग्नमनसोभग्नबाहूरुकंधरान्॥ विज्ञायभगवांस्तत्रबभूवगरुडध्वजः॥ ३६॥ गिरिपातविनिष्पिष्टान्विलोक्यामरदानवान्॥ ईक्षयाजीवयामासनिर्जरान्निर्व्रणान्यथा ॥ ३७॥ गिरिंचारोप्यगरुडेहस्तेनैकेनलीलया॥ आरुह्यप्रययावब्धिंसुरासुरगणैर्वृतः॥ ३८ ॥ अवरोप्यगिरिंस्कंधात्सुपर्णःपततांवरः॥ ययौजलांतउत्सृज्यहरिणासविसर्जितः ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेअमृतमथनेमंदराचलानयनंनामषष्ठोऽध्यायः॥ ६॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच तेनागराजमामंत्र्यफलभागेनवासुकिम्॥ परिवीयगिरौतस्मिन्नेत्रमब्धिमुदाऽन्विताः॥ १ ॥

यः॥ ६ ॥ ॥ ७॥ ॥७॥

सप्तमेमथनोद्भूतविषभीत्याऽखिलैर्जनैः स्तुतःसन्कृपयारुद्रःपपौविषमितीर्यते ॥१॥ फलभागेनतवाप्यमृतेभागोभविष्यतीतिआमंत्र्यसंमंत्र्यवासुकिंनेत्रंगिरौपरिवीयसंवेष्ट्य अब्धिंमथितुमारेभिरे वासुकेर्मुखंतीव्रंदैत्यान्ग्राहयितुमेवपूर्वंहरिःपुरस्तात्मुखेजगृहे ततोऽभवन्मुखंजगृहुः ॥ १ ॥